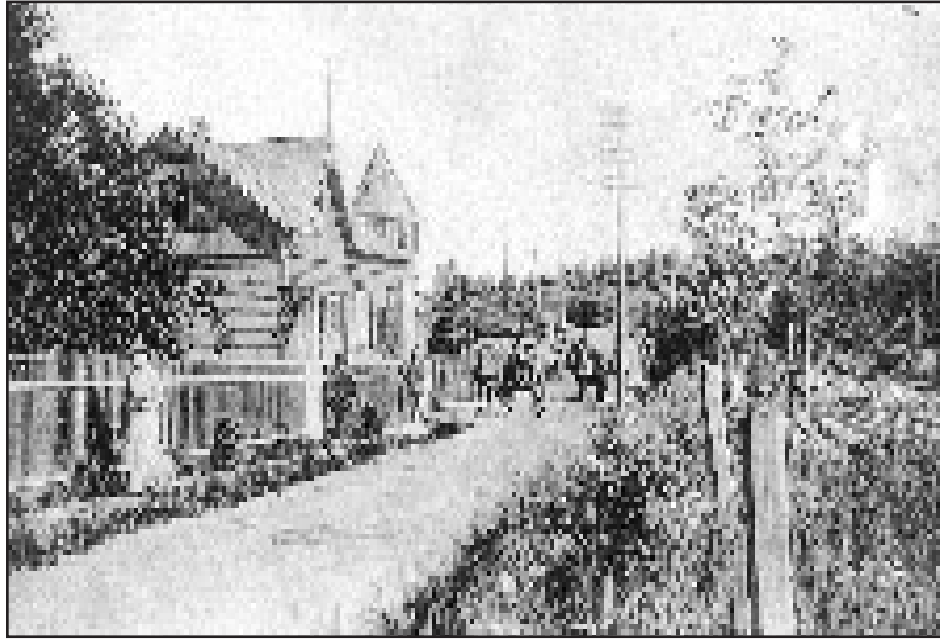

Landsvägen från det gamla Helsingfors genom Gumtäkt och Äggelby till Domarby gård är ingen kungsväg, men visst är den mycket gammal. Redan på 1400-talet var den en viktig färdled. Fortfarande går den från Gammelstaden till Äggelby längs nuvarande Änäs-vägen, Mickelsvägen och Svalustensvägen, där östra Baggböle tar vid. Vägen bryts sedan av Ring I strax väster om Baggis gamla hemman, men fortsätter på andra sidan ringvägen vid vad vi förr kallade Mietalas backe och där Nystu gamla riria var belägen. Den gamla vägen fortsätter sedan förbi Metsola skola till Domarby gård, men där är den numera mest en väg för häst och ryttere.

Man har funnit åtminstone två stenredskap från kamkeramisk tid bredvid den gamla landsvägen. Människor har alltså redan för 4.000 år sedan gått här och varit bosatta vid vägen, som från Forsby mjukt slingrar sig mellan bergen uppför backen till Äggelby rå. De, som i tiderna har banat vägen har skickligt undvikit de höga Gärdobacka-bergen och de har alltid beaktat bekväm fast mark. Den gamla landsvägen låg nästan som på en brygga, där de lägsta ställena fanns i gamla Dammen och där nuv. Ståthållare- och Mickelsvägen skär varandra. Och inte ens där var det fråga om lågmark.

Bönderna hade ansvar för byvägen

Vid ett verkställt "byavägskifte" år 1825 framgår tydligt vilka bönderna i Äggelby var då och hur de skulle sköta landsvägen från Gammelstadens gräns till rån mot Baggböle. Vägen där emellan var 3.781 alnar lång (2,25 km) Dessu-

DEN GAMLA LANDSVÄGEN GENOM ÄGGELBY

tom hade bönderna ansvar för byvägen på 1.423 alnar (0,845 km.) från Kottby hemman till Mickels rusthåll, Tredje momentet i överenskommelsen lyder: "Skall vägalotterna eller snön om vintertiden samfäldt måkas af en hvar".

Måhända spände man också här oxar framför snöplojen såsom man gjorde i övriga delar av landet. De, som skulle sköta vägarna var: Mickels rusthåll, kallas också Sohlbergs rusthåll efter sin ägare **Henrik Sohlberg**. Rusthållens inspektor var f.d. **capitainen Gustaf Johan Gestrin**. Petas skattehemman, halva delen nämndeman **Isak Lesch** och andra halvan **Abraham Lesch**. Månsas skattehemman, halva delen **Adolf Hindricson Månsas**, andra halvan **Hindric Hindricksson Eskelin Månsas**. Nybondas kronohemman, ena halvan

Mikael Jakobsson Bams Nybondas, anda halvan **Jacob Hindricson Nybondas**. Kottby skattehemman, ena halvan **Stina Jacobsdotter Winqvist**, änka efter bonden **Isak Eriksson**, född 1769, död 1812. Deras barn tog namnet **Lönngren**. Kottby andra halva herr sekreteraren **Sederholm**.

Vid detta möte skrev Gustaf Johan Gestrin sitt namn, de övriga närvarande undertecknade dokumentet med sitt bomärke.

Järnväg delade Äggelby

År 1862 delade järnvägen Äggelby i en väster- och en österdel. Över banan byggdes landsvägens första bro vid nuvarande Mickelsvägens början. Sin andra bro fick landsvägen år 1932. Då byggdes järnvägsspåret från Äggelby station till Herttonäs som nödhjälpsarbete för transporter till Herttonäs

oljehamn. Som mest trafikerades banan av ett tågset åt var sitt håll per dag. I dag utnyttjar man banan vid byggandet av den nya Joke-rilinjén.

Många olika slag av ekipagen har trafikerat den gamla landsvägen. En, som ofta använde den vid sekelskiftet var brukspatron **Kavaleff** på Domarby gård. Han klagade år 1905 över vägens uselhet och krävde att bönderna skulle reparera sina andelar av den. Många vägtrummor hade förfallit och måste förnyas. Vägen var på sina ställen så smal att tvenne fordon inte kunde mötas Staket skulle flyttas längre in på gårdarna, stengården och gärdesgårdar skulle undanskaffas.

Vägarna fick namn år 1946

Vägarna i Äggelby fick namn först efter det att

byn inkorporerades med Helsingfors år 1946. Villorna var tidigare numrerade i mindre bostadsområden med namn som Ängsåker, Kvarnhagen, Rödja, Torparbacken, Solberg m.m. Dock kallas vägen till Gammelstaden "Gamla svenska schaussén" i ett av Äggelbys FBK:s protokoll från år 1909.

Dammen, området väster om järnvägen, var förr mycket sankt och vägen där var svår att trafikera. Ännu för 50 år sedan växte vass och kaveldun i Dammens diken. Det berättas att det vid nuvarande biblioteket fanns en sjö, där man t.o.m. kunde fiska. Vid sekelskiftet var vägytan en lervälning under regniga perioder. Man byggde därför en trätrottoar på vägens norra sida från brandkårshuset vid nuv. Änäs-vägen till Mickelsvägens första backkrön, inalles c.a 500 meter.

Men år 1910 ondgjorde sig Uggelbybladet över att trottoaren var i så uselt skick att den utgjorde en fara för fotgängarna i höstmörkret. Jag minns trottoaren från tidig barndom. I mitten av 1930-talet fanns den inte mera. Elektrisk belysning fick vår landsväg i mitten av 1920-talet.

Busstrafik redan på 30-talet

Den gamla landsvägen skulle bli byns skolväg. Äggelby svenska folkskola, den svenska samskolan och Oulunkylän yhteiskoulu låg alla vid landsvägen på västra sidan om stambanan. På den östra sidan låg fröknarna **Vibergs** småskola och där inledde den finska folkskolan sin verksamhet.

Också byns butiker låg vid den gamla landsvägen. Öster om järnvägen låg Virtanens butik och på samma sida innehade familjen **Salo** en mindre matvaruaf-

fär och senare en bokhandel. Urmakare Viberg hade en tid en mat- och kortvaruhandel i sitt hus vid nuv. Änäs-vägen 30.

Väster om järnvägen genast efter bron låg handelsman **Karells** butik, som senare var mera känd som Rasmusséns, eller Rissan, som skolbarnen sade. År 1905 öppnade apotekare **Franck** ortens första apotek i huset. Högre upp i backen låg Palmeséns bokhandel. Före det hade den svenska samskolans föreståndarinnan **Anna Lundström** innehaft sin bok- och pappershandel i skolhuset. Ortens första handelsbod ägdes dock före sekelskiftet av **Richard Lindström** mitt emot Äggelby gård. Ahlroths butik vid nuv. Mickelsvägen 27 är redan nutid, men i hörnet av Töllebacken fanns i slutet av 1920-talet ett litet bageri, som var känt för sina goda surlimpor.

Busstrafik till Äggelby hade man redan i början av 1930-talet. Rutten gick genom Kottby längs vägen invid banan till nuv. Änäs-vägen 40 och därefter över broarna till Mickelsvägen. Vid Äggelby gård fortsatte en linje till Baggböle, medan linjen Äggelby-Staffansby körde längs "gubbhemsbacken" över "ryssbron" till Boxbacka.

Den gamla landsvägen har genom tiderna breddats, utträtats och asfalterats men ändå är den för oss en dyrbar fornlämning, som de allra första äggelbyborna har lämnat i arv till oss.

Britta Holmlund

*Källor
Nybondas hemmarkiv.*

*Medhjälpare
Kaj Blomberg*

Maantie vanhasta Helsingistä Kumpulanj Oulunkylän kautta Tuomarinkylän kartanolle ei ole kuninkaantie, mutta on kuitenkin varmasti hyvin vanha. Jo 1400-luvulla se oli tärkeä kulkuväylä.

Tie kulkee edelleen Vanhastakaupungista Oulunkylään nykyistä Jokiniementietä, Mikkolantietä ja Solakalliontietä pitkin Itä-Pakilaan. Sitten tie katkeaa Kehä I:een heti vanhan Pakintalon jälkeen, mutta jatkuu Kehä I:een puolella aiemmin Mietalan mäeksi kutsuttuun mään viertä, jossa Nystun vanha riihi sijaitsee. Vanha tie jatkui sitten Metsolan koulun ohi Tuomarinkylän kartanolle, mutta siellä tie on nykyisin enimmäkseen hevosien ja ratsastajien käy-

VANHA OULUNKYLÄN MAANTIE

tössä.

Ainakin kaksi kivityökälyä kampakeraamiselta ajalta on löydetty vanhan maantien varrelta. Ihmisiä on siis jo 4 000 vuotta sitten vaeltanut tietä pitkin ja asunut sen varrella.

Talonpojilla vastuu kylätiestä

Vuodelta 1825 peräisin oleva "kylätiejako" kertoo selvästi, keitä talonpoikia Oulunkylässä asui tuolloin ja kuinka heidän piti hoitaa maantietä Vanhan Kaupungin rajalta Pakilan rajamerkkiin asti. Tien pituus tällä välillä oli 3.781 kyynärää (2,25 km). Tämän lisäksi talonpoikien piti vastata 1.423 kyynärän (845 m) mittaisesta kylätiestä Kä-

pylästä Mikkolan rustholille. Saattaa olla, että myös täällä on valjastettu härkiä lumiauran eteen niin kuin tehtiin muissa osissa maata.

Tien hoidosta vastuussa olivat: Mikkolan rustholli, Petaksen verotila, Maunulan verotila, Nybondaksen kruununtila ja Käpylän verotila,

Rautatie jakoi

Vuonna 1862 rautatie jakoi Oulunkylän läntiseen ja itäiseen osaan. Radan yli rakennettiin ensimmäinen silta nykyisen Mikkolantien alkuun. Toisen siltansa maantie sai vuonna 1932. Silloin rakennettiin rata Oulunkylän asemalta Herttoniemeen hätäaputyönä öl-

jyn kuljettamiseksi Herttoniemen öljysatamasta.

Tiet nimettiin v. 1946

Oulunkylän tiet nimettiin vasta sen jälkeen, kun kylä liitettiin Helsinkiin v. 1946. Oulunkylän huviloille oli aiemmin numeroimisen asemesta annettu nimet. Vanhaan Kaupunkiin johtavaa tietä kutsuttiin nimellä "Gamla svenska schaussén" yhdessä Oulunkylän vapaapalokunnan pöytäkirjassa vuodelta 1909.

Dammen, Patola, oli aiemmin hyvin kostea ja tiellä oli siinä kohti vaikea päästä eteenpäin. Vielä 50 vuotta sitten kasvoi kaislikkoa ja niittyvillaa Patolan ojanvarsilla. Kerrotaan, että nykyisen kirjaston koh-

dalla oli järvi, jossa saatto jopa kalastaa. Vuosisadan vaihteessa tienpinta muutui sateella savivelliiksi. Siitä syystä rakennettiin jalkakäytävä tien pohjoisreunalle nykyisellä Jokiniementielle sijainneelta palokunnantalolta Mikkolantien ensimmäiselle mäenhuipulle asti, kaikkiaan n. 500 m.

V. 1910 Uggelby-lehdessä valitettiin, että jalkakäytävä oli niin kelvottomassa kunnossa, että se oli vaaraksi jalankulkijoille syyspi-meässä. Minä muistan jalkakäytävän varhaisesta lapsuudesta. 30-luvun puolivälissä sitä ei enää ollut. Sähkövalaistuksen tie sai 20-luvun puolivälissä.

Busseja jo 30-luvulla

Vanhasta maantiestä tuli kylän koulutie. Oulunkylän ruotsalainen kansakou-

lu, ruotsalainen yhteiskoulu ja Oulunkylän Yhteiskoulu olivat kaikki maantien varrella radan läntisellä puolella. Itäisellä puolella sijaitsee **Vibergin** neitien alakoulu ja siellä aloitti suomenkielinen kansakoulu toimintansa.

Myös kylän kaupat olivat vanhan maantien varrella. Rautatiestä itään oli Virtasen kauppa ja samalla puolella rataa **Salon** perheellä pienempi ruokatavaraliike ja myöhemmin kirjakauppa. Kelloseppä **Vibergillä** oli hetken aikaa ruoka- ja lyhyttavaraliike talossaan nykyisessä Jokiniementie 30:ssä.

Rautatiestä länteen heti sillan takana oli kauppias **Karellin** puoti, jota koululaiset myöhemmin kutsuivat Rasmussenin tai

Tämäkin laitton kaatopaikka on puhdistettu Siisti Stadi -projektin toimesta.

Siisti Stadi

Viime vuonna käynnistetty luvattomien kaatopaikkojen kartoitus ja puhdistaminen ovat tuottaneet näkyvää tulosta. Rakennusjätteitä, huonekaluja, vanhoja kodinkoneita, autonromuja, renkaita, puutarhajätteitä ja muuta roinaa on niistä vajaan vuoden aikana kerätty jo yli 60 000 kiloa. Paikkojen siivoaminen ja uusien kohteiden kartoittaminen jatkuu tauotta koko kesän. Sen vuoksi myös jokainen Siis-

ti Stadi -projektille tehty ilmoitus jättekasoista tai uudesta, esimerkiksi metsäpolun varteen syntyneestä kaatopaikasta otetaan välittömästi käsittelyn kohteeksi.

Apua töhryjen puhdistamiseen

Kiistaton tosiasia on, että töhryjen välitön ja jatkuva puhdistaminen tuottaa ajan oloon pysyvän myönteisen tuloksen. Yleisistä kohteis-

ta yli 70 prosenttia on toistuvan määrätietoisesta työstä ansiosta siistiytynyt pysyvästi.

Samalla tavoin pysyviä tuloksia on saavutettu myös yksityisten kiinteistöjen ja muiden kohteiden osalta. Lukuisat kiinteistö- ja taloyhtiöt ovat antaneet puhdistustyön alan liikkeen tehtäväksi, jolloin se tapahtuu välittömästi ja mahdollisimman pienin kustannuksin. Alalla toimii useita yrityksiä, jotka on kilpailutettu HKR-tekniikan Projektiyksikön toimesta. Yhteystietoja niistä saa Projektiyksiköstä.

Jokainen asuinalue ja kotikatu on osa Siistiä Stadia

Tärkeää on töhryjen välitön puhdistaminen

- Jos töhryjä ei poisteta, syntyy uusia toisten viereen.
- Töhryt tuovat alueelle myös muuta ilkeävaltaa ja kohteen yleisilme rapistuu.

Luvattomat kaatopaikat hävitettävä

- Siisti Stadi -projekti siivoaa kaupungin yleisille alueille syntyneet luvattomat kaatopaikat. Ilmoita havainnoistasi.

Alueellinen yhteistyö tuo tehokkuutta

- Naapureiden keskinäinen yhteistyö tuo tehokkuutta ja säästää kustannuksia.

Yhteistyö Siisti Stadi -projektin kanssa

- HKR-Tekniikan projektiyksikkö on kilpailuttamisen kautta valinnut kaupungin kohteita puhdistavat alan yritykset, joiden palveluista saa tietoja Siisti Stadi -projektilta.

Ympäristön turmelemista ei saa vähätellä

- Ympäristön turmeleminen on rikos. (Jätelaki 1072/93, 19 §).

HKR-Tekniikka Projektiyksikkö, Siisti Stadi, Vihdintie 19, 00320 Helsinki. Ilmoitukset luvattomista kaatopaikoista ja töhryistä puh. 166 5632, Fax (09) 166 5644.

Jätteiden vastaanottoaikoja

Aluekeräyspaikat: astiat lasille, paperille, kartongille, paristoille ja pienelle metalliromulle.

YTV:n Kivikon jättepalvelukeskus, Kivikonlaita 5, (karttalehti 67, ruutu 82/92) puh. 1561 433.

Pääkaupunkiseudun Kierrätyskeskus Oy, Kyläsaarenkatu 8, (karttalehti 52, ruutu 77/87) puh. 584 00 160.
Kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaitteet.

Lisäneuvoja: YTV:n asiakaspalvelu puh. 1561 611 ja kotisivut www.ytv.fi.

Sotaveteraani ja pakinanikkari

Oulunkylän sotaveteraanitaloon on äskettäin muuttanut 77-vuotias **Valto Rantamäki**, joka on eläkepäivillään vaihtanut sähkömestarin työkalut kirjoittajan välineisiin. Kirjailu tapahtuu vanhoihin metodeihin: nyky-aikaisia tekstinkäsittelymenetelmiä Valto ei ole opetellut käyttämään. Suunnitteilla on parinkin oman kirjan julkaiseminen. Toinen on omaelämäkerrallinen, sekä faktaa että fikti-

ta sisältävä *Nuoren Waltterin kärsimykset*, toinen on pakinakokoelma.

Kirjoittamisen taito on osittain myötäsytystä, osittain koulutuksen kautta hankittua. Rantamäki on käynyt useillakin työväenopiston kursseilla ja osallistunut myös Oriveden Opiston järjestämään kirjoittajakoulutukseen. Ikä ei ole taiteellisten harrastusten este eikä myöskään saa estää fyysisiä ponnisteluja. Periaate ”terve sielu tervees-

sä ruumissa” toteutuu Valto Rantamäen kohdalla esimerkiksi: jalkapallo on ollut hänen intohimonsa kohta 70 vuotta. Jämsänkoscilla 1930-luvulla alkanut jalkapalloilu on jatkunut HJK:n yli-ikämiehissä viime vuosiin saakka. Kun jalat eivät enää nouse yhtä ketterästi kuin ennen, Valtoa nykyään tekee kaikki maalinsa päällään.

Vuonna 1925 syntynyt Valto Rantamäki on syntynyt Etelä-Pohjanmaalta, Lappajärveltä. Lapsuus oli siinä mielessä ankea, että kotitila meni pulavuosina myyntiin. Perhe muutti Jämsänkoscille, jossa isä pian kuoli ja 9-lapsinen perhe joutui ahtaalle. Yhtyneiltä Paperitehtailta löytyi kuitenkin töitä nuorellekin.

Jo Valton isä oli ollut innokas suojeluskuntalainen, ja sotilaspoikiin vei pojan tie. Talvisota meni lähentehtävissä kotirintamalla mutta jatkosodassa komennus vei Viestipataljoona 14:n riveihin. Rantamäki kuului siihen vuoden 1925 ikäluokkaan, joka joutui vielä ns. Lasten ristiretkelle eli Lapin sotaan saksalaisia vastaan.

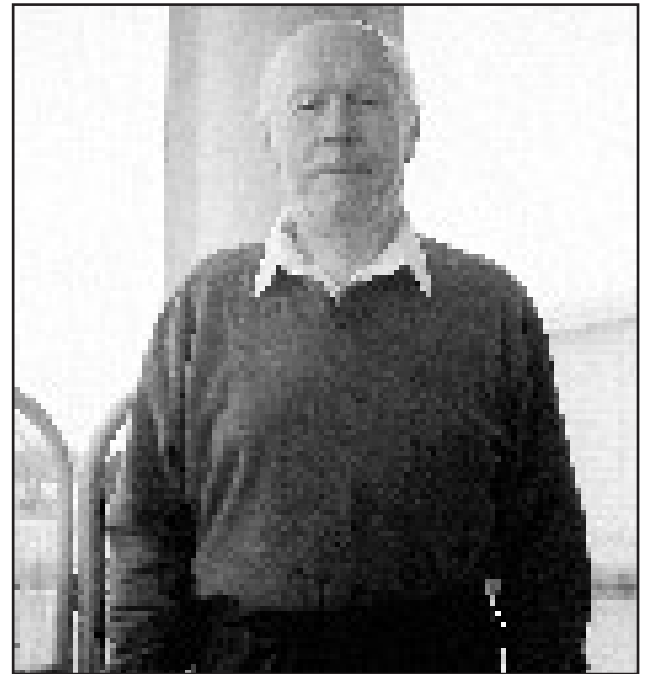
Sodanjälkeiset vuodet kuuluivat sitten taas Jämsänkoscilla ja myös opiskellessa. Valtosta tuli sähkötekniikko. Vuonna 1953 hän muutti Äänekoscille, jossa toimi Metsäliiton tehtaiden sähkömestarina. Hän johti muun muassa sähkö-

linjojen rakentamista Äänekoscilta Kannonkoscille ja voimalaitoksen asennustöitä. Myöhemmin hän toimi puhelin- ja automaatiomestarina Äänekosken tehtaiden uudistusvaiheessa.

Valto Rantamäki oli koko Äänekoscilla olonsa ajan (1951-1964) Äänekosken Palloseuran kantavia voimia. Siinä vaiheessa tämän jutun kirjoittajakin pelaili Rantamäen johtamissa juniorijoukkueissa. Paitsi että oli itse hyvä pelaaja, Valto Rantamäki oli ja on vieläkin melkoinen jalkapallon teoreetikko, jopa jalkapallofilosofi, joka on tehnyt tutkielman esimerkiksi aiheesta ”Maalin tekeminen kymppin eli vasemman välihyökkääjän näkökulmasta”. Tutkielmassaan Rantamäki soveltaa jalkapalloon sekä fysiikan että psykologian lainalaisuuksia.

Äänekoscilta Valto Rantamäen tie vei sitten Helsinkiin ja Algolin palvelukseen, jossa toimi tuotepäällikkönä instrumenttialaan liittyvissä tehtävissä. Eläkkeelle hän jäi vuonna 1985, jonka jälkeen harrastuksille, jalkapallopelle, kirjoittamiselle ja lions-toiminnalle jäi sitten enemmän aikaa. Muutto Etelä-Haagasta Oulunkylän sotaveteraanitalon 41 neliön kaksioon tapahtui viime joulukuussa.

Seuraavassa näyte Valto Rantamäen huumorin laadusta.

Sotaveteraani Valto Rantamäki ja mallikelponen asento

Vastaanotolla

Lääkäri: Te siis väitätte, että ette haista mitään.

Potilas: Näin on näreet.

L: Kai te sentään merkapaanin haistatte?

P: Hyvin huonosti. Mitä se muuten on?

L: Se haisee kaikissa sulfaattiselluloosatehtaissa ja niiden ympäristössä.

P: Ai jaa. Se hiilivety, jota syntyy suoritettaessa päästöjä.

L: Ettekö ole aikaisemmin työskennellytkin juuri sellutehtaissa?

P: Kyllä. Mutta hajukammioni tuolla nenäontelon yläosassa tuhoutui joutuesani kaasupilveen.

L: Oletteko aivan varma, että käämi tuhoutui silloin?

P: Niin. On tietysti mahdollista, että joku muukin

päästö on sen aiheuttanut.
L: Mikä se sitten voisi olla?

P: Voisiko se johtua siitä, että minua on haistateltu?

L: Niin varmaan on näreet. Minulla on muuten sama ongelma. Ei hajusta hajuakaan, kun olen kuullut liikaa haistatteluja.

P: Itse asiassa taidamme olla onnellisia ihmisiä. Emme haista mitään.

L: Kai sentään henki haistaa?

P: Joo. Se on ainoa.

Valto Rantamäen haastattelija esitti toivomuksen, että jatkossa syntyisi Oulunkylä-aiheisia pakinoita. Kunnan sähkömies Valto puolittain lupaili. Jäämme odottamaan.

Erik Relander

Rassanin kaupaksi. Vuonna 1905 avasi apteekkari **Franck** paikkakunnan ensimmäisen apteekin talossaan. Mäen päällä oli **Palmesenin** kirjakauppa. Sitä ennen ruotsalaisen kansakoulun johtaja **Anna Lundström** pitänyt kirja- ja paprikauppaa koulurakennuksessa. Paikkakunnan ensimmäisen kirjapudon omisti kuitenkin ennen vuosisadan vaihdetta **Richard Lindström** vastapäätä Oulunkylän kartanoa. **Ahlrothin** puoti nykyisessä Mikkolantie 27:ssä on jo nykyaikaa, mutta Töllinmäen kulmassa oli 1920-luvulla pieni leipomo, joka oli tunnettu hyvistä ruislimpuistaan.

Bussiliikennettä Oulunkylään oli jo 30-luvun alussa. Reitti kulki Käpylän läpi radan vartta pitkin nykyisen Jokiniementie 40:n kohdalle ja sen jälkeen siltojen

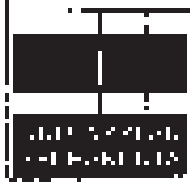
ylä Mikkolantielle. Oulunkylän kartanolta linja jatkoi Pakilaan, kun taas linja Oulunkylä-Tapaninsaan. Mäen päällä oli **Palmesenin** kirjakauppa. Sitä ennen ruotsalaisen kansakoulun johtaja **Anna Lundström** pitänyt kirja- ja paprikauppaa koulurakennuksessa. Paikkakunnan ensimmäisen kirjapudon omisti kuitenkin ennen vuosisadan vaihdetta **Richard Lindström** vastapäätä Oulunkylän kartanoa. **Ahlrothin** puoti nykyisessä Mikkolantie 27:ssä on jo nykyaikaa, mutta Töllinmäen kulmassa oli 1920-luvulla pieni leipomo, joka oli tunnettu hyvistä ruislimpuistaan.

Vanhaa maantietä on aikojen saatossa levennetty, oikaistu ja asfaltoitu, mutta kuitenkin se on meille kallisarvoinen muinaismuisto, jonka kaidista ensimmäiset oulunkyläläiset ovat jättäneet meille perinnöksi.

Britta Holmlund
2003

Lähteet:

Nybondaksen kotiarkisto
Yhteistyössä
Kaj Blombergin kanssa

OULUNKYLÄN SEURAKUNTA KESÄLLÄ 2003

MESSUT

sunnuntaisin klo 10 Oulunkylän kirkossa,
Teinintie 10

sunnuntaisin klo 12 Maunulan kirkossa,
Metsäpurontie 15

ILTAEHTOOLLINEN

Oulunkylän vanhassa kirkossa
keskiviikkona 2.7. ja 6.8. klo 19.

KESÄHARTAUDET MAUNULAN UURNALEHDOSSE

10.6. alkaen tiistaisin klo 18,
kesän viimeinen hartaus 12.8.
Hartaudet pidetään ulkona puistossa,
sateen sattuessa sisällä.

KESÄPIIRI KAIKENIKÄISILLE

keskiviikkoisin klo 13 vuoroin Oulunkylän ja
Maunulan kirkoissa:
Oulunkylässä 11.6., 25.6., 9.7., 23.7., 6.8.
Maunulassa 18.6., 2.7., 16.7., 30.7., 13.8.

JUHANNUSAATON VIETTOA

perjantaina 20.6. klo 18:sta lähtien Oulunkylän kir-
kon seurakuntasalissa ja patiolla: musiikillisen illan
ohjelmassa mm. laulua, Eva Kasvio, säestys Maija
Pesonen-Kareinen, Hannu Jylö, harmonikka sekä
yhteislauluja.
Lisäksi makkaranpaistoa, kahvia, lopuksi iltaharta-
us. Mukana seurakuntapastori Timo-Matti Haapiain-
nen ja muita seurakunnan työntekijöitä.
Vapaa pääsy.

RUNON JA SUVEN PÄIVÄ sunnuntaina 6.7.
klo 12 Maunulan kirkossa

Runon ja suven

musiikkimessu: Timo-Matti Haapiainen,
Hannes Wallin, Maija Pesonen-Kareinen, urut,
Eva Kasvio, laulu.

Messun jälkeen **musiikillinen kahvihetki**,
kesävirsiä ja lauluja.

Klo 18 Oulunkylän kirkossa

Runon ja suven

iltamusiikki (Eino Leino-ilta). Eva Kasvio,
laulu ja runot, Pia Korteala, piano.
Vapaa pääsy.

TAITEIDEN YÖ

torstaina 28.8.
klo 18.30 taizè-messu Oulunkylän vanhassa
kirkossa, Juhani Veikkola, Heikki K. Järvinen,
Adoramus-lauluyhtye joht. Maija Pesonen-Karei-
nen, sekä soitinryhmä,
klo 20.00 konsertti Oulunkylän kirkossa,
Merja Virkkala
klo 21.30 konsertti Oulunkylän kirkossa,
Juha Tapio ja bändi.

OULUNKYLÄN SEURAKUNTA SÄHKÖISESTI

www.kirkkohelsinki.net/oulunkyla
Kotikirkon suorat lähetykset, ohjelma-arkisto jne:
www.kotikirkko.com

KIRKKOHERRANVIRASTO

avoinna: ti, to ja pe klo 9-14 ja ke 12-16,
maanantaisin suljettu.
osoite: Teinintie 10, puh. 728 2233,
e-mail: oulunkyla.srk@evl.fi

PAKILAN SEURAKUNTA KUTSUU KESÄ 2003

Hyvän Paimenen kirkko, Palosuontie 1

su 8.6. klo 10 Helluntaipäivän messu
Anita Ahtiainen, Annele Martin
ja Miikka Lehtoaho.

su 15.6. klo 10 Pyhän kolminaisuuden päivän messu
Leo Norja, Satu-Elina Ansas ja
Ismo Hintsala.

la 21.6. klo 10 Juhannuspäivän jumalan- palvelus
Antti Kylliäinen ja Ismo
Hintsala.

su 22.6. klo 10 Toisen helluntain jälkeisen sunnuntain messu
Annele Martin, Taru Matikainen
ja Ismo Hintsala.

ke 25.6. klo 19 Viikkomessu
Taru Matikainen ja Rauno
Myllylä.

su 29.6. klo 10 Kolmannen helluntain jälkeisen sunnuntain messu
Taru Matikainen, Antti Kylliäinen
ja Rauno Myllylä.

su 6.7. klo 10 Neljännen helluntain jälkeisen sunnuntain messu
Taru Matikainen, Annele Martin
ja Rauno Myllylä.

ke 9.7. klo 19 Viikkomessu
Annele Martin ja Ismo Hintsala.

su 13.7. klo 10 Viidennen helluntain jälkeisen sunnuntain messu
Antti Kylliäinen, Annele Martin ja
Ismo Hintsala.

su 20.7. klo 10 Apostolien päivän messu
Anita Ahtiainen, Taru Matikainen
ja Ismo Hintsala.

ke 23.7. klo 19 Viikkomessu
Leo Norja ja Rauno Myllylä.

su 27.7. klo 10 Seitsemännen helluntain jälkeisen sunnuntain messu
Taru Matikainen, Leo Norja ja
Rauno Myllylä.

su 3.8. klo 10 Kirkastussunnuntain messu
Leo Norja, Satu-Elina Ansas ja
Ismo Hintsala.

ke 6.8. klo 19 Viikkomessu
Anita Ahtiainen ja Ismo Hintsala.

su 10.8. klo 10 Yhdeksännen helluntain jälkeisen sunnuntain messu
Satu-Elina Ansas, Antti Kylliäinen
ja Ismo Hintsala.

su 17.8. klo 10 Kymmenennen helluntain jälkeisen sunnuntain messu
Elias Muilu, Taru Matikainen ja
Ismo Hintsala.

ke 20.8. klo 19 Viikkomessu
Elias Muilu ja Ismo Hintsala.

su 24.8. klo 10 Yhdennentoista helluntain jälkeisen sunnuntain messu
Antti Kylliäinen, Leo Norja ja
Ismo Hintsala.

su 31.8. klo 10 Kahdennentoista helluntain jälkeisen sunnuntain messu
Leo Norja ja Ismo Hintsala.

su 7.9. klo 10 Kolmannentoista helluntain jälkeisen sunnuntain messu (Perhemessu)
Anita Ahtiainen, Elias Muilu ja
Ismo Hintsala.
Pakilan ala-asteen kuoro.
Messu televisioidaan suorana
lähetyksenä.

AIKUISTYÖ

Kesäkerho keskiviikkoisin klo 13 kahvikupin ää-
ressä: hartaus ja jutustelua iloista ja murheista, lau-
letaan kesäisiä lauluja ja virsiä. Mukana diakonia-
työntekijät. Tervetuloa!

MUUTA

Perheleiri Korpirauhassa 22.-24.8.! Leirin hinnat
täysihoidolla: aikuiset 59 €, 13-18 v. 37 €, 5-12 v.
29.40 €, alle 5v. ilmaiseksi. Ohjelmassa mm. luen-
to aikuisille, yhdessäoloa, saunomista, ja maittavaa
ruokaa vähän väliä! Erilaista ohjelmaa, jota voit va-
lita oman mielen ja perheen tilanteen mukaan. Ilm.
virastoon 30.6. mennessä.
Diakonialeiri 11.-14.8. Korpirauhassa. Leiri jär-
jestetään yhdessä Oulunkylän ja Käpylän seura-
kuntien kanssa. Pakilasta mukana leirillä Helena
Sipilä. Ilmoittautuminen helluntaihin 8.6. men-
nessä. Ilmoittautumislomakkeita saa virastosta tai
diakoniatyöntekijöiltä.

Paloheinän kirkko, Repovuorentie 21

ke 20.8. klo 18.30

Lähetyksen lauluseurat

Mukana Pakilan seura-
kunnan nimikkolähetti
Aila Maria Manninen.
Lauluseurat lähetyksen
hyväksi.

Yhteystiedot

Pakilan seurakunta
Palosuontie 1, 00660 Helsinki
puh. 2727 330
fax 2727 3333
sähköposti pakila.srk@evl.fi

••••Kyliltä kuultua••••

Hankkijanmäelle uudet asukkaat

Hankkijanmäellä Mikko-
lantien ja Käskynhaltijan-
tien kulmauksen asuinra-
kennukset valmistuvat ke-
säkuussa. Talokomplek-
sissa on noin 80 kaupun-
gin vuokra-asuntoa ja 70
asumisoikeusasuntoa.

Oulunkylän asukaslu-
ku kasvaa muutamalla sa-
dalla uudella asukkaalla.
Tervetuloa Oulunkylään!

Jaana Mäkelä kotipalvelun lääkäriksi

Oulunkylän terveysase-
ntan johtava lääkäri Jaa-
na Mäkelä siirtyi 1.5. ko-
tihuollon lääkärin tehtäviä
hoitamaan.

Toivottavasti kotihoi-
toa saadaan jatkossa ke-
hitettyä siihen suuntaan,
että lääkärin saa terveys-
keskuksen kiinni ollessa
kotiin katsomaan tilan-
netta, niin että ei tarvitse

KÄPYLÄN HAUTAUSPALVELU

Koskelantie 56
p. 798 526
www.hautaus.com

RISTEYSPAIKASSA

Joka sunnuntai klo 17.00

SANAN, RUKOUKSEN JA YLISTYKSEN ILTA

Lapsille pyhäkoulu tilaisuuden aikana

www.risteyspaikka.fi

Risteyspaikka, Paloheinäntie 9. Tervetuloa!

Kolumni

Esterin Serkku ei ole ainoa, jolla on matti kukkarossa. Rahapulaansa valittavat niin valtiovalta kuin Helsingin kaupunkikin. Suuret yritykset saneeraavat väkeä eläkeputkeen tai kortistoon. Irtisanottujen haastattelut ovat radion ja television uutisten vakiotavaraa. Talousasiantuntijat antavat tuon tuosta lausuntoja, jotka eivät lupaa talouden elpymistä. Samaa mantraa toistetaan erilaisista barometreissa, joita julkaistaan tavan takaa.

Kun Esterin Serkku nuorena kauppatie-teen ylioppilana opiskeli kansantaloustiedettä siitä kovinkaan paljon ymmärtämättä, jäi mieleen kuitenkin yksi lause, jota professorimme toisteli aina kun kunnjuntureista tuli puhe. Tämä maaginen lause kuului: ”Suhdannevaihtelut ovat pitkälti psykologiaa.”

Tämä ajatus on käväissyt mielessä, seurattessani talouskeskustelua tiedotusvälineissä. Tyhmempikin uskoo, että nyt meillä menee huonosti, kun siitä tarpeeksi usein muistutetaan. Tottahan kuluttajat ovat huonoina aikoina varovaisia, varsinkin jos työn jatkuminen on epävarmaa. Lainojen korot ovat tällä hetkellä matalalla, mutta eikös jo ole noussut varoitettava sormi pystyyn: näin ei voi jatkua loputtomiin. Me vähän pidempään eläneet toki tiedämme, että elämä on yhtä aaltoliikettä, kuten ovat talouden suhdanteetkin, pankkikoroista nyt puhumattakaan. Ja sateen jälkeen paistaa aurinko. Uskokaa tai älkää.

Uskon että Helsingin kaupungin rahapula on todellinen. Säästökeinot kuitenkin kummasuttavat. Näyttää siltä, että säästöjä tehdään juuri siellä, missä palveluja tarjotaan meidän Herramme muurahaisista avuttomimmille, lapsille ja vanhuksille. Päiväkoteja lakkautetaan, ryhmäkokoja kasvatetaan, sijaisia ei saa päiväkoteihin palkata. Lakiinkin kirjatut tavoitteet turvallisesta ja virikkeellisestä päivähoitosta ovat jääneet vain lain kirjaimiksi. Käytäntö on aivan toista. Myös muuta opetustointia koettelevat säästöt. Erilaisia vanhustenhoidon palvelujakin supistetaan.

Hiljattain käydyissä eduskuntavaaleissa helsinkiläiset äänestivät innokkaasti päättäjiksi samoja äänikuninkaita ja -kuningattaria kuin takavuosienkin vaaleissa. Sanotaan että äänestäjän muisti on lyhyt, ja siltähän tämä näyttää. Lyhyt näyttää olevan myös poliitikon muisti. Helsinkiläiset kansanedustajat eivät Arkadian mäelle asettuessaan enää muistakaan olevansa helsinkiläisiä. Jos muistaisivat, eivät olisi antaneet siunaustaan esimerkiksi yhteisöverotuksen muutokselle. Se on tunnetusti yksi syy Helsingin nykyiseen rahapulaan. Epäilen että paljon muitakin syitä on. Ymmärrän ettei yksi Aurinkolahden kanavanhanke kaada näin ison kaupungin taloutta, mutta sen rakentaminen antaa väärän signaalin kaupunkilaisille. Rohkenen myös ihmetellä miten esimerkiksi suurta satamahanketta oikein on valmisteltu. Into hankkeen läpiviemiseen on ollut niin kova, että perustavia valmistelutoimia ei ole kunnolla tehty. ”Ei hyvää työtä parsia tartte”, sanottiin aikoinaan Pälkäneellä.

•••••Kyliltä kuultua•••••

jokaisen äkillisen sairauskohtauksen sattuessa kulkea Malmilla sairaalasta neuvon ja hakemassa.

Vaikka vanhan mallinen lääkärin kotikäynti olisikin kalliimpaa kuin potilaiden terveyskeskuksessa juokuttaminen, jokainen sairaalassa käynti maksaa sen verran, että säästöä löytyisi. Tässä hyvä vinkki Helsingin rahapulaa helpottamaan!

Nuket näytillä

Oulunkylän kirjaston monipuolinen kulttuuriesitysten sarja sai kaikesta säästämisestä ja aukiolon supistamisesta huolimatta jatkoa lauantaina 24.5. Kirjastossa oli tällä kertaa näytillä 30 kansallispukuisen nukkenäyttely.

50 vuotta sitten olympiapyöräilijät näkivät nämä samat maamerkit.

Olympialaisten 1952 pyöräilykierros Pohjois-Helsingissä

Vuonna 2002 juhlittiin jo puolen vuosisadan kulumista Helsingin olympiakisoista. Olympialaiset jättivät kaupunkiin lähtemättömän jälkensä, sillä kisoja varten rakennettiin useita rakennuksia, joista monet yhä seisovat paikoillaan muistuttamassa kunniakasta päivistä 50 vuotta sitten. Kaikki kilpailutapahtumat eivät rajoittuneet Olympiastadionin kulmille, oli paikka yksi soutu- ja pahtuma peräti Hämeenlinnan Ahvenistolla asti. Aika paljon toimintaa oli myös Käpylän kisakylässä, johon suurin osa kilpailujen osanottajista oli majoitettu.

Tapahtuipa tienoolla muutakin, sillä Kumpulassa oli uusi maauimala, jossa olympiainarit saivat harjoitella. Käpylän urheilupuistossa oli myös velodromi, jossa lyhyiden matkojen aika-ajot ja tandem-ajot suoritettiin. Näiden lisäksi näillä kulmilla järjestettiin myös pitempien matkojen kilpapyöräilyä, joskin tämän reitti on jo pitkälti joutunut unohtuiksi, eikä ole liioin saanut osakseen samanlaista huolenpitoa kuin muut olympialaisten tapahtumapaikat. Onko tuo pyöräreitti yhä ajettavissa? Päätin selvittää asiaa. Suoritusvälineinäni olivat uusi keltainen jopo, vuoden 1952 reittikartta ja moderni Helsingin ulkoilukartta.

Historian havinaa

Maantieajossa helteisenä päivänä olympialaisten toiseksi viimeisenä 2.8. 1952 erityisesti belgialaiset menestyivät hyvin. **Andre Noyelle** ja **Robert Gronelaers** ottivat maalleen kaksoisvoiton, Noyelle ajalla 5 tuntia 6 minuuttia 3 sekuntia. Rankassa kilvassa paras suomalainen, **Raino Koskenkorva**, pääsi vasta 42. Sijalle. Tampereen Pyörä-poikien **Paul Nyman** ja Porvoon Akilleksen **Ruben Forsblom** keskeyttivät sekä Idrosklubben-32:n Paul

”Päätin selvittää, onko olympialaisten kilpapyöräreitti yhä ajettavissa. Suoritusvälineinäni olivat uusi keltainen jopo, vuoden 1952 reittikartta ja moderni Helsingin ulkoilukartta.”

Backman hylättiin kierroksen jääneenä. Belgian joukkue voitti myös maantieajon joukkuekilpailun ajalla 15 tuntia 20 minuuttia 46 sekuntia.

”Kaksi kertaa menin nuriin matkalla”, tunnusti Koskenkorva TUL:n lehdelle. Ensimmäinen kaatuminen tapahtui jo aloituskierroksella, jolloin ohjaustanko vääntyi ja toinen etujarru meni epäkuuntoon. Toinen kaatuminen oli dramaattisempi, sillä se tapahtui suuressa kaatumisrykelmässä, jolloin 20 miestä joutui hoitoon. Koskenkorva vältti pahimman loukkaantumisen väistämällä pellon kautta pyörää kantaen sekamelskan ohi.

Matka alkakoon!

Pohjois-Helsinkiä kiertävän 11.2 kilometriä pitkän ja 17 kertaa kierretyn fillarilenkin alkupiste ja maali olivat Koskelantiellä Koskelan sairaalan kohdalla. Tästä lenkki lähti vastapäivään kiertäen kääntyen ensin kaapealle metsätielle Koskelassa vesilaitoksen ohitse. Koskelan nykyisiä korkeita kerrostaloja ei vielä 1952 paikalla ollut, vaan mäennyppylöillä sijaitseva Koskelan puistotalojen parakkikylä. Nykyisten Koskelan talojen takaa vanha tienlinjaus löytyy aika helposti Vanhankaupungin vedenpuhdistuslaitoksen viereltä, josta tie jatkuu ylämäkenä Jokiniementien nimellä läpi Veräjämäen.

Veräjämäen Juhannusmäen palkitsevasta alamäestä vauhtia saaneet pyöräilijät ylittivät aika hilpakka rautatien pienellä puusillalla, joka vuonna 2002 valitettavasti tuli purettuksi, ja matka jatkui pohjoiseen pitkin Mikkolantietä Kummun ja Riihelän tilus-

ten poikki. Juuri tällä alueella on liikenne muuttanut eniten, koska nyt autoilukenteeltään niin vilkkaata Käslynhaltiantietä, Siltauvontietä ja Muurimestarintietä ei vielä 50-luvulla ollut. Silti juuri Mikkolantien varrelta löytyvät ne harvat maamerkit, jotka ovat säilyneet myös vuoden 1952 jälkeen: Mikkolantie 3:ssa mäellä oleva vanha valkoinen kartanontapainen rakennus ja Käslynhaltiantien ylityksen jälkeen ylhäällä vasemmalla vanha Mänsaksen tila sekä mutkan jälkeen oikealla Torppamäen pari näyttävää punaista torppaa. Mikkolantietä olympiapyöräilijät seurasivat aina Solakalliontielle, jonka varrella alamäessä puuhuvilat numero 12:ssa ja 5:ssä olivat jo olympiapyöräilijöiden maamerkeinä. Solakalliontietä päästiin aina Yhdyskunnantielle tältä kuitenkin pian kääntyen Uudentuvantielle.

Reittimuutoksia

Tästäpä ei valitettavasti enää pääse Tuusulantien yli kuten vielä 1952, vaan nyt jopoaan sinkuttavan sakan on käännettävä oikealle Koulumestariantielle ja sitten vasemmalle Piikintielle, jonka päästä pääsee Tuusulantien alittavaan tunneliin. Tien alituksen jälkeen busi 63:n päättäriltä jyrkästi vasemmalle kääntyäessä pääsee metsikön läpi Väli- talantielle, jota pitkin alkuperäinen reitti kulki.

Väli- talontien nykyisen omakotialueen viivasuoralta baanalla, silloisella peltotiellä olikin aika erottaa jyvät akanoista, sillä ensimmäinen käänös tuli vasta Pakilantielle tultaessa. Tätä tempua ei kannata toistaa tänään, nimittäin Pakilantien liikenne on kummasti

lisääntynyt noista ajoista. Vuoden 1952 aikaisia maamerkkejä ei tältä alueelta juuri tapaa. Onneksi Pakilantien varrella kulkee kätevä pyörätieltä jatkuen aina Tuusulantielle asti, tosin monien liikennevalojen pätkimänä. Vuoden 1952 pyöräilijät kaarsivat nykyisen Maunulan ostarin jälkeen Tuusulantielle - tempu joka nyt jää tekemättä, sillä Tuusulantie on ahdettu ränniin meluaitojen taakse. Tässä kohtaa on vuoden 1952 reitiltä poikettava jyrkästi oikealle Metsälän puolelle pyörätielle, ja yritettävä löytää reitti metsän läpi ylämäkeen Puusuutarantielle ja sitten vasemmalle Tuusulantien alittavan kaupan tunnelin kautta Oltermannantielle ja siitä Käpylän aseman Mustan Pekan kautta Panuntielle, jolloin ollaankin taas vuoden 1952 olympiareitillä.

Kuinkas sitten kävikään?

Tuolloin Panuntie tosin kulki nimellä Vuorelankatu, joka hurjan alamäen jälkeen yhtyi Arabiankatuun (vuodesta 1954 Kullervonkatu). Puu-Käpylän kirkkaissa väreissä loistavat puutalot olivat tällä kohtaa myös olympiapyöräilijöiden silmänilona. Hyvän mäkvauhdin tästä oli enää loppuspurtin paikka Käpylantielle ja sitten jyrkästi kurvaten Koskelantielle maaliin Valimontien kohdalla. Mutta ei sitten kisailla siellä liikenteessä... Kauanko kierros kesti? Jopo taittoi matkan 40 minuutissa. Siitä voi yrittää pistää paremmaksi.

Tuoreenpuoleisena uutisena voi mainita, että Helsingin olympialaisissa kaksi kultaa tuolla pohjoishelsinkiläisellä reitillä kahmaissut Andre Noyelle kuoli aivan juuri tänä keväänä 4. Helmikuuta kotonaan Belgiassa 71 vuoden ikäisenä.

Ari Kallinen

Mietitko kesäjuhlille pitopaikkaa?

Pohjois-Helsingin kaupunginosa- ja asukasyhdistyksiä

PAKINTALO

Etupellontie 2,
00680 Helsinki (Itä-Pakila)

Pakintaloa vuokraa kokous-, juhla- ja pitopaikaksi Pakila-Seura r.y.
Tilavaraukset vahtimestarilta
p. 728 4275. Jätä viesti vastaajaan.

OULUNKYLÄN SEURAHUONE oulunkyläläisten asukastalo

Larin Kyöstin tie 7.
Liikenneyhteydet:
-Sähköjunat I ja P
-Bussit 64, 65A, 52.
Paikoitusalue: Oulunkylän tori

Talo on kaikkien Oulunkylän asukkaiden, yhdistysten ja seurojen käytössä. Tilojen vuokraus esimerkiksi yksityistilaisuuksiin Oulunkylän sos.palvelutoimistosta: toimistopäällikkö Maaretta Pukkio, puh. 310 69615, maaretta.pukkio@hel.fi

Koskela-Forsby-seura ry

Puh.joht.Pertti Mattila
puh. 0500-412025

Siht.Anna-Maija Rätty
puh. 09-7570631

Jäseneksi voit liittyä maksamalla jäsenmaksun 5 Euroa seuran tilille Aktia 405542-299285.

Metsälä-Seura

Puheenjohtaja Jyri Suvanto
Henkivartijantie 14
00620 Helsinki
puh. 777 2046

Metsälä-Seuran hallitus koontuu n. 1,5 kk:n välein. Lisätietoja puheenjohtajalta.

Maunula-Seura

Puheenjohtaja Raimo Puronen
Liesipolku 3 A
00630 Helsinki
puh. 724 0933, 040-716 5987

Sihteeri Petu Tapio
040-5666116
petu.tapio@lpostti.net

Tietoa yhdistyksen toiminnasta löydät Maunulan kotisivuilta www.kaupunginosat.net/maunula.

Jäseneksi voit liittyä Maunulan Mediapajassa (Metsäpurontie 19-21), josta saat liittymiskaavakkeita.

Jäsenmaksu on 7 euroa

Oulunkylä-Seura

Puheenjohtaja Erwin Woitsch
Jokinientie 4 C 21
00650 Helsinki
puh. 757 0501
erwin.woitsch@edu.espool.fi

Johtokunnan jäsenet v. 2003:
Vesa Hongisto vpj., Orvokki Jokinen, Eija Krogerus, Eija Kärnä, Kari Lehtola, Marja Leppisaari, Harri Nygren, Matti Perttilä, Maija-Kaarina Saloranta, Juhani Vierimaa.
Sihteeri Tuula Kuuluvainen
Liity jäseneksi ilmoittamalla tiedot: Päivi Wieser, Tunnelitie 9 G 51, 00320 Helsinki, xiwi@welho.com.

Jäsenmaksu 10 euroa.

www.kaupunginosat.net/oulunkyla

Pakila-Seura

Puheenjohtaja Matti Enroth
Palosuontie 16, 00660 HKI
Puh. ilt. 754 1052

Sihteeri Seppo Latvala
p. 050-538 2846
seppo.latvala@luukku.com

Pakila-Seura vuokraa Pakintaloa, Etupellontie 2, 00680 Helsinki (Itä-Pakila) kokous-, juhla- ja pitopaikaksi. Vahtimestari ja tilavaraukset p. 728 4275. Jätä viesti vastaajaan, otamme yhteyttä.

Lisätietoa netistä: Pakila-Seura ry:n kotisivut: www.kaupunginosat.net

Paloheinän-Torpparinmäen kaupunginosayhdistys ry

Puheenjohtaja
Veli-Pekka Kantanen
puh. 724 9978

Paloheinän-Torpparinmäen kaupunginosayhdistys toimii alueen asukkaiden edunvalvojana viihtyvyyden lisäämiseksi alueen omaleimaisuuden pohjalta.

Asukkaille avoimet kokoukset ovat syys- ja kevätkokous, joista tiedotetaan yhdistyksen vihreällä tiedotteella. Toivotamme kaikki alueen asukkaat tervetulleiksi yhdistyksen toimintaan. Myös yritykset voivat liittyä yhdistyksen kannatusjäseniksi.